

פרק כ"ג פרשת מלך (תש"ג)

(הערה: שאלון זה הוא חמש שאלון בלבד בחלק חט"ב, שูกם בפרק כ"ב ובענין הנרכות בכלן. שאלון זה עוסק בטני המיטלים הראשוניים. טלה א עיינך בכוכאתו של בלעם וטהרתו). טלה א רך למקדים.

א. ר' ריטש'h, דבר בפני עצמו.
לעומת טיעונא (בלק) רמו מסמ"ה. (עיין גם סנהדרין ק"ה ע"ב); ויטס'h, דבר בפני נטע. ר' אליעזר אומר. מלאן. ר' יוחנן אמר. חכ. זא: עיינך את פיו ועמו נזדום סקדבע מסמר בלווח. (ועיין גם רס"י ס"ז ד"ה ויטס'h דבר בפיו).

ב. ר' ריטש'h, ד"ה ויטס'h, דבר בפני עצמו.
הנ"ט מורה ברכיש מאמר ב' פרק מ"ה, ביחס הקטע: והמדרגה הסנית (מהגבואה) הראוי שימצא האקס פalgo עניין אחד תוליאו. וכח אחד התחשט ויטס' מהו לדבר, וידבר בחכמתו או בחוטבוחה, או בדברי אזהרה מועלמים, או בעיניים הנחוגים או אלוקים, וזה כלו בעית היקיצה וחסתם החסמים על מנהוגיהם, ומהר עלינו חלאו מדבר ברוח הקודש ובזה המין מרוח הקדש תבר דוד מהליהם ומבר סלמה מחלמי וקהלת שיר הטירים... (עיין טם בארכות). ודע שבליום גען כנ' מזאת הפת היה, בעית טהרה טרובה, וזה העניין רוזה באמרו "ויטס'h" דבר בפני עצמו, כלו הוא אופר טבורה ה', ידבר, ומזה העניין אומר הו על עצמו: "יסמע אמר אל".

1. כיצד מפרש הרמב"ן את דברי חז"ל היל?
2. כמה סוגה הרמב"ן מדברי חז"ל היל?
3. האם קרוב הרמב"ם יותר לדעת חז"ל או לדעת הרמב"ן?

ב. טני המיטלים הראשוניים פסוקים ז - ח, י"ל - כ"ז.

1. מהו הרעיון העיקרי של כל אחד מהט ומה מוסיף השני על הראשוני?
2. מהו מבנהו של כל אחד מהמטלים? (חלוקת לפסקאות, סמן את ההקדמה, הסיום, וכדומה.)
3. מה הן הבעיות הרטוריית סכלי אחד משביג המיטלים?
(במקרה סיטוך שני אטרוריות נמסוק - להבינו כהגדה או כסאלת, סמן גם גזירה.)
(הערה: על טאלות אלה תוכל לענות בעזרת מפרטים או ב淵ידיהם).

4. ויטס'a מסלו ויאמר מן ארם ינחני רכו".
1. ספורנו ד"ה ויטס'a מסלו. מה קטה לו ומה בינו לבין דאב"ע?
2. דרב"ם "ינחני" ?
3. דאב"ע "לכה אזהה. הידעות לך דוגמאות לתחפה זו בטפרי הגדה?
4. "זעמה ישראל. עד "חיזוק" מה טם נקרה לתחפה זו?

ג. כי מראט צורים. רס"י, רmb"n, רסב"ם.
מה ראה המדרש (פמגא ברס"י) להוציא הפסוק מיד פטורו?

ה. ביז' רס"י ד"ה מה דבר ה'. טניין לו טאיינה שאלת ראיינות?

ו. כי לא הביט און בייעקב ולא ראה عمل בישראל.
רס"י, דרב"ע, רmb"n (עד ונכון הוו) רשב"ם, רוזה"ה, רשב"ל.
ז. וולף היזדגהים הבנת המקרא: (מוסיף על דברי ויטס') וברח"ג כי' הוסיף און וعمل לחון עכברה כטנו און (חבקוק א' ג') למת פראנץ אוון זעל מל חביב. עני הדרבים הללו אינכם נרוהגים בכח יעקב. לא דיא באה הקב"ה או און או عمل, כי אינכם כחם. ולסוזן בני אדם הוו, כסחאדט גקי אומרים עליו הכרויות אין בריה יכולת לדראות בפלוני טום דפי, לפיכך ה' אלוקין עמו...
ש"ל: אין הקב"ה יושב ודורא טהורים יעשן המם לישראל, אבל ה' אלוקינו הוא חפי

סדר אה המפרטים הנ"ל לקובוזות ונסכד את ה' ע"פ כל אהת מהן מהי הקומיה הגדולה בפסוקנו ואיזו מן הקובוזות מטיבה לחרצח?

1. טאלות בחרוגום או פקלום;
ז' ואלכה - ואיחיך ולמה לא חרומו זאייזיל כמו בראשית כי' נח; ל' כי' ז' טפוח ב' ז' (ועיין ויקרא י"ח ג'; כ' כ'ב; כ' ג' ; כי' כ'א);
ט' טפוח ב' ז' (טפוח כ'ג כ'ג; ל'ד ט').
2. ז' לכה - איתח ולמה לא תרגמה איזול כמו בראשית יב א; כ' ס'ג; כ'ג ט' פטוקם (ועיין בראשית י"ט ל'ב; ל'ז כ' ; טמות ג' ז' ; במדבר כב ו; כ'ג כ'ג;